

עכשיו" 50) — "שיש בכל אדם מבחי' משה .. בחי' 35
 דעת שהוא הממשיך בחי' יחוד אור א"ס ב"ה 36
 למטה שיהא שורה ומתגלה בנפש האדם שיהא 37
 בבחי' אוהל מועד, מלשון ונועדתי .. אותיות 38
 ונודעתי, דהיינו לידע את ה' שהוא חיי החיים ואין 39
 עוד מלבדו, ע"ד מ"ש 51 ראו עתה כי אני הוא, 40
 דהגם שמקרא זה נאמר על לעתיד 52, מ"מ, כח זה 41
 יש בכל נפש מישראל לקשר מחשבתו בה' בקשר 42
 אמין וחזק כמו .. שרואה בעיני בשר", מעין 43
 ודוגמת השלימות דלעתיד לבוא 53. 44

וכמודגש בהמשך הפרשיות, בפרשת שמיני, 45
 שמיני למילואים הוא ר"ח ניסן (שבו הי' הענין 46
 ד"ויקרא אל משה גו", כנ"ל ס"א) — ותצא אש 47
 מלפני ה' גו' וירא כל העם וירונו גו" 54, השראת 48
 וגילוי השכינה 55, ובהמשך לזה שלימות העבודה 49
 ד"בני אהרן נדב ואביהוא" 56 באופן דללות הנפש 50
 ("וימותו לפני ה'") 57, ודוגמתו בעבודת כל בני' — 51

50) לקו"ת שם, ג.

51) האזינו לב, לט.

52) כמ"ש לפני"ז (א, ד) שזהו מ"ש "אני ראשון ואני אחרון".

— ולהעיר, שהפסוק "אני ראשון ואני אחרון" (ישעי' מד, ו) הוא בהפטרות פרשת ויקרא.

53) ובהמשך הענין שם: "וכדי שיבוא ויתגלה בחי' משה שבכל אדם (לבוא לבחי' אוהל מועד) .. צריך לזה המשכת אתעדל"ע מלמעלה ע"י המצוות .. להעלות הנפש ולקשרה בה', וזהו ענין ויקרא אל משה, אני הוא הקורא, שהמצוות נק' מצוות המלך .. היו מכבדין את המצוות שהן שלוחי, ושלוחו של אדם כמותו". ועפ"ז יומתק הקשר והשייכות ד"ויקרא אל משה" (דקאי על המצוות) ל"החודש הזה לכם", "מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל" (ולא תורה שלמעלה מהעולם*, כנ"ל ס"ה).

54) שמיני ט, כד.

55) לאחרי ש"ויברכו את העם", "אמרו ויהי נועם ה' אלקיני עלינו**", יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם" (שם, כג ובפרש"י).

56) עליהם נאמר "בקרובי אקדש" (שמיני יו"ד, ג), וכדברי משה לאהרן "הייתי סבור או בי או בך, עכשיו אני רואה שהם (נדב ואביהוא) גדולים ממני וממך" (פרש"י עה"פ).

57) שם יו"ד, ב. וראה בארוכה אוה"ח ר"פ אחרי.

* ולהעיר מלקו"ת שם, שהצורך בקיום המצוות כדי שיוכל להיות הענין ד"ויקרא אל משה". "אני הוא הקורא אני הוא המדבר", ע"י לימוד התורה, הוא. "מחמת הסתר נה"ב" — בירידתה בעולם דוקא (וראה לקמן הערה 119).

** סיום וחותם מזמור צ' בתהלים, שהתחלת אמירתו (ע"פ המנהג לומר המזמור המתאים למספר השנים) בי"א ניסן שנה זו, התחלת שנת התשעים. — ולהעיר, שקביעותו בשנה זו (שר"ח ניסן חל בשבת) ביום השלישי דפ' שמיני, שבשיעור חזמש היומי מדובר אודות השראת השכינה בפועל ("ותצא אש גו' וירא כל העם גו") ע"י התפלה ד"ויהי נועם גו".

1 הקריאה בספר הג' — "החודש הזה לכם":
 2 על הפסוק "החודש הזה לכם" דרשו חז"ל
 3 "משבחר ביעקב ובניו קבע להם ראש חודש של
 4 גאולה" (כנ"ל ס"ד), וענינו בעבודה — יציאה
 5 (גאולה) מהמדידה והגבלה דהעבודה הרגילה
 6 לעבודה באופן של הנהגה נסית.

7 והמשך הפרשה בענין קרבן פסח, "על שם
 8 הדילוג והפסיחה" 45 — עבודה באופן של פסיחה
 9 ודילוג, למעלה ממדידה והגבלה, הנהגה נסית.

10 הקריאה בספר הב' — "ענין ראש חודש":
 11 ענינו של "ראש" חודש" הוא — חידוש והוספה
 12 על העבודה שע"פ סדר הרגיל, כידוע שימי השבוע
 13 התלויים במהלך החמה ("ויהי ערב ויהי בוקר")
 14 שמאירה תמיד ללא שינויים, שייכים לעבודה
 15 הרגילה באופן ד"תמידים כסדרם", הנהגה טבעית
 16 שהיא באופן ד"לא ישבותו" 46, וימי החודש
 17 התלויים במהלך הלבנה שמתחדשת מידי חודש
 18 בחדשו והולכת וגדלה עד למעמד ומצב ד"קיימא
 19 סיהרא באשלמותא" 47, שייכים לעבודה באופן
 20 ד"מוספים כהלכתם", הנהגה נסית באופן של
 21 חידוש.

22 והחידוש דשבת ר"ח הוא בחיבור ב' אופני
 23 העבודה ד"תמידים כסדרם" (שבת, העלי'
 24 והשלימות ("ויכולו" 48) דימי השבוע) ו"מוספים
 25 כהלכתם" (ראש חודש) — שהעבודה באופן של
 26 הליכה והוספה (מוספים כהלכתם) נמשכת ופועלת
 27 גם בעבודה באופן של סדר תמידי.

28 והקריאה בספר הא' — "סדר היום" בפרשת
 29 ויקרא:

30 "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאוהל מועד"
 31 — פ"י 49 ענין קריאה זו היינו הארה והשפעה
 32 למשה כדי שע"ז יוכל לעלות ולבוא אל אוהל
 33 מועד". וענינו בעבודת כאו"א מישראל (שהרי
 34 "התורה היא נצחית ושייך בחינות אלו גם

45) פרש"י בא יב, יא.

46) נח ת, כב.

47) זהר ח"א קנ, רע"א. ח"ב פה, רע"א. ועוד. וראה שמו"ר

פט"ו, כו.

48) בראשית ב, א. וראה אוה"ת עה"פ.

49) לקו"ת ריש פרשתנו (א, ב ואילך).